

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Fremoluc NV / Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) i in.

(Sprawa C-343/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swobody podstawowe – Artykuły 21, 45, 49 i 63 TFUE – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuły 22 i 24 – Przysługujące agencji publicznej prawo pierwokupu dotyczące gruntów znajdujących się na jej terytorialnym obszarze działania i związane z budową mieszkań socjalnych – Mieszkania przyznawane w drodze pierwszeństwa osobom prywatnym wykazującym „silną więź społeczną, gospodarczą, społeczno-kulturową” z częścią terytorium odpowiadającą wspomnianemu terytorialnemu obszarowi działania – Sytuacja, w której wszystkie okoliczności ograniczają się do jednego państwa członkowskiego – Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(2018/C 408/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fremoluc NV

Strona pozwana: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, i in.

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem z dnia 19 maja 2017 r. przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (niderlandzkojęzyczny sąd pierwszej instancji w Brukseli, Belgia) jest niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Shajin Ahmed / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sprawa C-369/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Granice, azyl i imigracja – Status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2011/95/UE – Artykuł 17 – Wykluczenie z możliwości otrzymania ochrony uzupełniającej – Podstawy – Skazanie za poważne przestępstwo – Określenie powagi przestępstwa na podstawie kary grożącej za jego popełnienie zgodnie z prawem krajowym – Dopuszczalność – Konieczność indywidualnej oceny)

(2018/C 408/32)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Shajin Ahmed

Strona pozwana: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Sentencja

Artykuł 17 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że nie są z nim zgodne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których uznaje się, że osoba występująca o udzielenie ochrony uzupełniającej „popełniła poważne przestępstwo” w rozumieniu tej dyrektywy, które może wykluczyć możliwość otrzymania przez nią tej ochrony, wyłącznie na podstawie kary, jaką dane przestępstwo jest zagrożone zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego. Do właściwego organu lub sądu krajowego rozstrzygającego w przedmiocie wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej należy dokonanie oceny powagi rozpatrywanego czynu zabronionego w drodze pełnej analizy wszystkich okoliczności danego konkretnego przypadku.

(¹) Dz.U. C 293 z 4.9.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Holland – Niderlandy) – Vision Research Europe BV / Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Sprawa C-372/17) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna taryfa celna – Pozycje taryfowe – Klasyfikacja towarów – Kamera wyposażona w pamięć nietrwałą, w związku z czym przy wyłączeniu kamery lub wykonywaniu nowych zdjęć dochodzi do utraty wcześniej zarejestrowanych zdjęć – Nomenklatura scalona – Podpozycje 8525 80 19 i 8525 80 30 – Uwagi wyjaśniające – Wykładnia – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 113/2014 – Wykładnia – Ważność]

(2018/C 408/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Holland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vision Research Europe BV

Strona przeciwna: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Sentencja

Podpozycję 8525 80 30 Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r., należy interpretować w ten sposób, że podpozycja ta obejmuje kamerę taką jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, która może wykonywać dużą liczbę zdjęć na sekundę i zachowywać je w wewnętrznej pamięci nietrwałej, z której są one usuwane, gdy kamera jest wyłączana, i że rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 113/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej, w zakresie, w jakim ma ono w drodze analogii zastosowanie do towarów posiadających cechy tej kamery, jest nieważne.

(¹) Dz.U. C 300 z 11.9.2017.